

340

ROZPORZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 20 grudnia 1971 r.

w sprawie zmiany granic niektórych miast w województwie szczecińskim.

Na podstawie art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o dokonywaniu zmian podziału administracyjnego Państwa (Dz. U. Nr 6, poz. 48) zarządza się, co następuje:

§ 1. W województwie szczecińskim wyłącza się:

1. w powiecie gryfickim:

- 1) z miasta Gryfice tereny o powierzchni 962,83 ha, w tym miejscowość Brodniki, i włącza się je do gromady Gryfice w tymże powiecie,
- 2) z miasta Płoty tereny o powierzchni 836,77 ha, w tym miejscowość Jarzysław, i włącza się je do gromady Płoty w tymże powiecie,
- 3) z miasta Trzebiatów tereny o powierzchni 1.902,11 ha i włącza się:
 - a) tereny o powierzchni 1.398,51 ha, w tym miejscowość Jastrzębie, do gromady Trzebiatów w tymże powiecie,
 - b) tereny o powierzchni 503,60 ha do gromady Rogozina w tymże powiecie;

2. z miasta Dobra w powiecie nowogardzkim. wyłącza się tereny o powierzchni 2.012 ha, w tym miejscowość Koś-

cielnik i Karniszyn, i włącza się je do gromady Dobra w tymże powiecie.

§ 2. W województwie szczecińskim, powiecie gryfickim włącza się:

1. do miasta Gryfice:

- 1) z gromady Przybiernówko tereny o powierzchni 167,67 ha,
- 2) z gromady Górzycza tereny o powierzchni 84,30 ha;
2. do miasta Płoty z gromady Płoty tereny o powierzchni 147,30 ha.

§ 3. Szczegółowego określenia granic miast wymienionych w § 1 i 2 dokona w drodze zarządzenia Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Szczecinie. Zarządzenie podlega opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej.

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1972 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

341

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW FINANSÓW ORAZ PRZEMYSŁU SPOŻYWCZEGO I SKUPU

z dnia 27 grudnia 1971 r.

w sprawie równoważnika pieniężnego w zamian nie wykonanych obowiązkowych dostaw zbóż, ziemniaków i zwierząt rzeźnych.

Na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 26 października 1971 r. o zniesieniu obowiązkowych dostaw zbóż, ziemniaków i zwierząt rzeźnych (Dz. U. Nr 27, poz. 253) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wysokość równoważnika pieniężnego w zamian nie wykonanych obowiązkowych dostaw zbóż, ziemniaków i zwierząt rzeźnych obliczają biura gromadzkich rad narodowych oraz właściwe do spraw skupu organy prezydiów miejskich (dzielnicowych) rad narodowych i rad narodowych osiedli.

§ 2. Biura gromadzkich rad narodowych oraz organy finansowe prezydiów miejskich (dzielnicowych) rad narodowych i rad narodowych osiedli zawiadamia dłużników o wysokości równoważnika pieniężnego, doręczając im w terminie do dnia 29 lutego 1972 r. odrębne dla tych należności nakazy płatnicze. Nie wystawia się nakazu płatniczego, jeżeli należność pieniężna z tytułu równoważnika nie przekracza kwoty 100 zł; należność tę umarza się.

§ 3. Odwołania od ustalonej wysokości równoważnika rozpatrują organy do spraw skupu prezydiów rad narodowych bezpośrednio wyższego stopnia.

§ 4. Równoważnik pieniężny jest płatny:

- 1) do kwoty 1.000 zł w terminie dwóch tygodni,

2) nadwyżka ponad 1.000 zł do 2.000 zł w terminie sześciu tygodni,

3) nadwyżka ponad 2.000 zł w terminie dziesięciu tygodni — od dnia doręczenia nakazu płatniczego.

§ 5. 1. Jeżeli dłużnik nie uiści równoważnika w terminie, organ, o którym mowa w § 2, obowiązany jest doręczyć mu upomnienie egzekucyjne. Upomnienia nie doręcza się tym dłużnikom, których gospodarstwa rolne zostały w trybie obowiązujących przepisów uznane za zaniedbane ekonomicznie. Zaległości z tytułu równoważnika dopisuje się tym gospodarstwom do należności scalonych, zawiadamiając o tym dłużników.

2. Po bezskutecznym upływie dziesięciu dni od daty potwierdzenia odbioru upomnienia wystawia się na równoważnik pieniężny oddzielne tytuły wykonawcze i kieruje się je do wydziału finansowego prezydium rady narodowej stopnia powiatowego w celu wszczęcia postępowania egzekucyjnego.

3. Jeżeli dłużnik po otrzymaniu nakazu płatniczego wniósł odwołanie od wymiaru równoważnika, organy, o których mowa w § 2, mogą w porozumieniu z organami skupu właściwymi w postępowaniu odwoławczym wstrzymać postępowanie egzekucyjne do czasu rozpatrzenia odwołania.

§ 6. Biura gromadzkich rad narodowych oraz organy finansowe prezydiów rad narodowych miast nie stanowiących

powiatów, prezydiów dzielnicowych rad narodowych w miastach stanowiących powiaty oraz prezydiów rad narodowych osiedli są uprawnione do:

- 1) odraczania spłaty równoważnika na okres do jednego roku,
- 2) rozkładania spłaty równoważnika na raty — na okres do 2 lat,
- 3) umarzania zaległości z tytułu równoważnika do kwoty 2.000 zł.

§ 7. Wydziały finansowe prezydiów powiatowych (miejskich, dzielnicowych) rad narodowych są uprawnione do:

- 1) odraczania i rozkładania na raty spłaty równoważnika na okres do 3 lat,
- 2) umarzania zaległości z tytułu równoważnika do kwoty 25.000 zł.

§ 8. Wydziały finansowe prezydiów wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z woje-

wództw) są uprawnione do umarzania zaległości z tytułu równoważnika przewyższającego kwotę 25.000 zł.

§ 9. Jeżeli w wyniku końcowych rozliczeń obowiązkowych dostaw zbóż, ziemniaków i zwierząt rzeźnych z 1971 r. i z lat poprzednich powstanie na koncie gospodarstwa rolnego nadwyżka wykonanych dostaw produktów podstawowych lub zamiennych, równowartość tej nadwyżki podlega zaliczeniu na należny od gospodarstwa podatek gruntowy, wymierzany przy zastosowaniu stawek kwotowych. Równowartość tej nadwyżki oblicza się według różnicy cen skupu dostarczonego produktu, stosowanych w dostawach obowiązkowych i ponadobowiązkowych w dniu dostawy.

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1972 r.

Minister Finansów: S. Jędrzychowski

Minister Przemysłu Spożywczego i Skupu: w z. K. Jarosz

342

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW SPRAWIEDLIWOŚCI I FINANSÓW

z dnia 9 grudnia 1971 r.

w sprawie kosztów wykonania postanowień o zabezpieczeniu kar majątkowych i roszczeń odszkodowawczych oraz kosztów wykonania kary konfiskaty mienia i przepadku rzeczy.

Na podstawie art. 212 § 1 i art. 215 Kodeksu karnego wykonawczego zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie dotyczy kosztów postępowania w przedmiocie wykonania:

- 1) postanowienia o zabezpieczeniu kar majątkowych,
- 2) postanowienia o zabezpieczeniu roszczeń o naprawienie szkody wyrządzonej czynem przestępnym w mieniu społecznym,
- 3) orzeczonej kary konfiskaty mienia i przepadku rzeczy.

2. Jeżeli zabezpieczenie roszczeń o naprawienie szkody nastąpiło w postępowaniu cywilnym, rozporządzenie niniejsze stosuje się w wypadkach przewidzianych w art. 211 Kodeksu karnego wykonawczego.

3. Użyte w rozporządzeniu określenie „roszczenia odszkodowawcze” oznacza roszczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 2.

§ 2. Za wykonanie przez organ egzekucyjny postanowienia o zabezpieczeniu roszczenia odszkodowawczego pobiera się od wierzyciela opłatę stałą wynoszącą przy wartości zabezpieczonego roszczenia:

1) do 20 000 zł	300 zł,
2) ponad 20 000 zł do 50 000 zł	500 zł,
3) ponad 50 000 zł do 100 000 zł	750 zł,
4) ponad 100 000 zł	1500 zł.

§ 3. 1. Za wykonanie przez skarbowy urząd komorniczy postanowienia o zabezpieczeniu kar majątkowych urzędowi temu przysługuje opłata komornicza w wysokości 1% wartości mienia, na którym dokonane zostało zabezpieczenie, nie mniej jednak niż 50 zł i nie więcej niż 1000 zł.

2. Za wykonanie przez komornika sądowego postanowienia o zabezpieczeniu kary grzywny komornikowi przysługuje opłata w wysokości 0,4% wartości mienia, na którym dokonane zostało zabezpieczenie, nie mniej jednak niż 50 zł i nie więcej niż 400 zł.

§ 4. 1. W razie stwierdzenia w toku wykonywania postanowienia o zabezpieczeniu kar majątkowych i roszczeń odszkodowawczych niemożności jego wykonania z powodu braku mienia, na którym zabezpieczenie mogłoby być dokonane, organowi egzekucyjnemu przysługuje opłata w wysokości 50 zł.

2. Opłata w wysokości 50 zł przysługuje organowi egzekucyjnemu także za każde dochodzenie przeprowadzane okresowo w celu ustalenia dochodów i stanu majątkowego oskarżonego (podejrzanego), chyba że przysługuje opłata przewidziana w § 5.

3. Jeżeli wykonanie postanowienia następuje w trybie postępowania egzekucyjnego w administracji, opłata przewidziana w ust. 1 i ust. 2 stanowi opłatę komorniczą przypadającą na rzecz skarbowego urzędu komorniczego.

§ 5. Jeżeli w wyniku dochodzeń, o których mowa w § 4 ust. 2, nastąpiło ujawnienie mienia — za dokonanie na tym mieniu zabezpieczenia kar majątkowych przysługują następujące opłaty:

- 1) za zabezpieczenie na mieniu o wartości nie przekraczającej łącznie z mieniem, na którym już poprzednio dokonano zabezpieczenia, kwoty 100 000 zł przysługują opłaty przewidziane w § 3,
- 2) za zabezpieczenie na pozostałym, ujawnionym w toku dochodzeń mieniu:
 - a) skarbowemu urzędowi komorniczemu przysługuje opłata komornicza w wysokości 0,5% wartości mienia, na którym dokonane zostało to zabezpieczenie, nie mniej jednak niż 50 zł i nie więcej niż 500 zł,
 - b) komornikowi sądowemu przysługuje opłata w wysokości 0,2% wartości mienia, na którym dokonane zostało to zabezpieczenie, nie mniej jednak niż 50 zł i nie więcej niż 200 zł.

§ 6. 1. Za wykonanie kary konfiskaty mienia i przepadku rzeczy skarbowemu urzędowi komorniczemu przysługuje opłata komornicza w wysokości 1% wartości mienia